

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg må lige korrigere fru Kirsten Jacobsen, der tillægger mig en udtalelse om obligationsbeholdningen osv. forleden. Det, jeg sagde, var, at vi kunne tage spørgsmålet om en forhåndslåneordning op til drøftelse igen. Jeg vil gerne føje til, at vi har fulgt hele denne forhåndslåneordningsproblematik siden i foråret og også tidligere ved møder med Nationalbanken for at finde det rette tidspunkt til indførelse af en sådan ordning. For nogle dage siden er der aftalt nye forhandlinger om dette spørgsmål, og det må naturligvis afhænge af de vurderinger, vi kommer frem til i samråd med Nationalbanken, om ordningen kan indføres, men viljen er der, når det rette tidspunkt er der.

Christophersen (V):

Jeg vil bare sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg synes, hun skal stemme tonefaldet lidt ned. Når vi har givet boligministeren bemyndigelse til at gennemføre en forhåndslåneordning, er tanken dermed faktisk, at det ikke skulle være folketinget, men boligministeren, der sad med det ansvar. Skulle vi nu ikke lige vente og se, hvordan man rundt omkring, bl. a. i Nationalbanken, vurderer virkningerne af de aftaler, der er truffet, og skulle vi så ikke lade de pengepolitiske myndigheder få den tid, der skal til for at træffe en fornuftig og ansvarlig beslutning, i stedet for at lave det her en eftermiddag kl. ti minutter over tre under ét punkt ud af 26 på en i forvejen meget sammenpakket dagsorden, hæftet på som et indlæg i allersidste øjeblik.

Jeg synes ærlig talt, fru Kirsten Jacobsen skulle lade være med at være så overivrig, og jeg synes også, fru Kirsten Jacobsen skal lade være med nu at fortolke, hvordan vi andre vil stemme, på alle de måder, som lige passer ind i hendes rent snævre partipolitiske kram. Det kunne jo være, at vi traf vores beslutninger ud fra lige så hæderlige motiver, som fru Kirsten Jacobsen gør.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil blot sige til hr. Christophersen, at dette ikke er et forslag, som kommer ind en sen eftermiddag mellem mange andre. Det er tredje gang, jeg rejser spørgsmålet på fremskridtspartiets vegne. Jeg har fremsat det som lovforslag to gange, og begge gange de to lovforslag blev behandlet, udtrykte venstre ved førstebehand-

lingen velvilje over for tanken. Men jeg må altså nu konstatere, at venstre ikke længere kan finde en undskyldning for kun at udtrykke velvilje, for man har aldrig haft forslaget til tredje behandling, og derfor har venstre aldrig været tvunget til at stemme om det. Det er man nu, fordi det er fremsat som dagsordensforslag. Det ansvar er venstre altså ikke parat til at tage på sine skuldre, og så må vi jo bare konstatere, at venstre hellere ser, at det er Nationalbanken, end at det er folketinget, der lovgiver her i landet. Det må vi andre tage til efterretning; det er blot sørgeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Uwe Jensen (Ribe a.)

forkastedes med 116 stemmer mod 31.

Lovforslaget

vedtoges med 135 stemmer mod 4; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Løvforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om opførelse af 10.000 almennyttige boliger og boliger til unge (kollegier), 5.000 beskyttede boliger og 2.000 plejehjemspadser [af Kaj Hansen m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 58. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Føregående del af anden (sidste) behandling 31/8 77. Tilføjelse til betænkning 2/9 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forhandlingen genoptoges.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har efterhånden opgivet håbet om at få vedtaget den kommunistiske folketingsbeslutning om bl. a. bygning af 10.000 almennyttige boliger i denne folketingssamling, og jeg skal derfor efter to dages lang debat ikke trække tiden unødigt ud, men der er dog én ting, jeg er nødt til at bede om svar på. Under den forrige andenbehandling af forslaget sagde den socialdemokratiske ordfører i denne sag, fru